

Leto II.

Izhaja vsakega 1. in 15. v mesecu. Letna naročnina 25 Din, za inozemstvo 40 Din.

NA MEJAH

Štev. 11.

Ček. račun št. 12.686
Telefon Jesenice 625
Uprava in uredništvo:
Jesenice, Krekov dom**LIST ZA GOSPODARSTVO, PROSVETO IN KULTURO**

Jesenice, 1. junija 1937

Narodna deklaracija 1937

je naš narod strnila okrog našega voditelja
dr. Antona Korošca,
strnjeni ob njem ostanimo vse dni, da z njim
in ob njem dokončamo
narodno odrešenje.

Naši ministri za naše delavstvo

Pred nami je nov dokaz prizadevanja sedanje vlade, da uredi socialne razmere v kraljevini — sanacija bratovskih skladnic. To je že tretji ukrep kraljevske vlade, ki se tiče vprašanja delovnega ljudstva in ki stremi za dvigom blagostanja delovnih ljudi. Medtem ko pomenita uredba o minimalnih mezdah in uredba o starostnem zavarovanju delavstva dva v državi čisto nova socialna ukrepa, prinaša tretja uredba o sanaciji bratovskih skladnic rešitev težkega vprašanja obstoja in poslovanja enega najstarejših naših socialnih zavarovanj. Prvi dve uredbi pomenita splošni napredek na polju socialnih ureditev v Jugoslaviji in na Balkanu, kar priznavajo vsi strokovnjaki, uredba o sanaciji bratovskih skladnic pa v svojem pomenu prav nič ne zaostaja, saj pomeni rešitev zavarovanja za 16.000 delavstva samo v Sloveniji.

Veseli nas, ko moremo v rubrikah našega lista že tretjič zaporedoma omenjati uspešno prizadevanje sedanje vlade in slovenskih zastopnikov za ureditev socialnih razmer. Veseli nas to tem bolj, ker vlečemo raz obraz hinavščino vsem onim elementom, ki so hoteli in želeli, da bi sedanja vlada ne pričela reševati delavskih vprašanj, da bi s svojimi pozitivnimi ukrepi v korist delovnemu ljudstvu ne vzela raznim špekulantom orožja iz rok, da bi ti ne mogli več rovariti proti njej. Da, bali so se, toda sodelovanje slovenskih ministrov v kraljevski vladi rodi uspeh za uspehom, kar imamo priliko videti po vsej naši slovenski domovini, kjer se je pričelo vsaj nekaj delati, vidimo pa to najbolj v pomembnih ukrepih za socialni dvig delavskih in socialnih ustanov. Rekli smo že, zakaj so prej čakali v dobrih časih in zakaj takrat niso izdelali in izdali teh važnih uredb, zakaj so to delo prepustili sedanji vladi. Pač zato, ker nobena izmed prejšnjih vlad ni imela toliko volje in energije, da bi s socialnim delom stvarno pričela. Prav tako pravimo danes, da nas nič ne bolijo pripombe, da »se je na sanaciji bratovskih skladnic delalo že več let« in da je delavskim organizacijam šele sedaj uspelo stvar uresničiti. Mi prav dobro vemo in z nami

vsi poštene ljudje, da je sanacijo brat. skladnic uredila sedanja vlada, kakor je tudi ona izdala ostali dve važni socialni uredbi. Spominjamo se še, kakšno zanimanje je vladalo za to vprašanje vsa leta, kako so s strahom gledali upokojenci, rudarji in topilničarji na stara leta, kako so mnogi prav to vprašanje izrabljali v propagandne namene in očitali vladam nerazumevanje za delavske ustanove. Vprašanje bratovskih skladnic pa je ostalo nerešeno vse do danes, ko je tudi to vprašanje rešila sedanja vlada. Brali smo sicer v neki notici v nekem listu, ki ga vsako delo sedanje vlade zaboli, da ima za to rešitev zasluge neki narodni poslanec, pristaš JNS in ne sedanja vlada; to pa baje zato, ker je v svojem govoru rekel, da je tudi to vprašanje JNS predlagala. Da, vse svoje predloge pred ljudstvom in vse svoje obljube je pustila v nemar in v rešitev sedanji vladi, ki manj predlaga, zato pa več dela. Končno je to vseeno. Mi se danes samo veselimo dela in prizadevanja sedanjih zastopnikov slovenskega naroda v vladi in vprašujemo, kje so sedaj vsi tisti kričači, ki so tako propagirali rešitev bratovskih skladnic, da bi ljudstvu sporočili, da je to rešitev prinesla sedanja vlada. Poskrili so se z žalostjo v srcu, ker imajo eno orožje manj — priznanja pa ti ljudje ne dajo, kajti nepošten človek priznanja tudi ne more dati. Umaknili so se in iščejo novih očitkov, toda upamo, da bo socialno delo sedanje vlade šlo korak za korakom in urejevalo postopoma našo socialno zakonodajo.

Z ureditvijo bratovskih skladnic imajo koristi predvsem rudniški upokojenci ter aktivni rudarji in topilničarji, ki so bili na tem, da izgubijo težko vplačane prispevke in ostanejo na stara leta brez vsake pomoči. Nad 16.000 delovnih ljudi je z rešitvijo bratovskih skladnic pridobilo samo v Sloveniji. S sanacijo bratovskih skladnic je rešeno najstarejše naše rudarsko zavarovanje. Rešitev je izvedena tako, da je ustanovljen osrednji sklad bratovskih skladnic, v katerega bodo vplačevala vsa podjetja v državi in ne samo slovenska kakor do sedaj. Iz tega sklada bodo dobivale skladnice potrebne doprinose, da bodo lahko polno poslo-

Z Jesenic

Sv. obhajilo prvoobhajencev bo letos 19. junija. Opozarjamo na to najlepšo otroško slavnost že sedaj in prosimo starše, naj pri pripravi otrok na ta najlepši dan njihovega življenja sodelujejo z besedo in zgledom. Želeli bi, da bi za vrstami otrok pristopale ta dan k obhajilni mizi vrste njihovih rediteljev v nič manjšem številu. Opozarjamo tiste, ki bi hoteli otrokom kupiti za ta dan kako primerno darilo, da ga pač najlažje izberejo v Triglavski založbi, v trgovini deocijonalij. Venčke, kipe, molitvenike, obhajilne sveče in drugo izberete tam ceneno.

Našima gg. ministroma voditelju dr. Korošču in dr. Kreku je jeseniška ZZD poslala brzojavno zahvalo za njun trud za sanacijo brat. skladnic. Prav tako je poslala zahvalo banu g. dr. Marku Natlačenu za akt glede Konjic. Tako ta organizacija, ki čuti zares delavsko in narodno, druge so pa šle preko tega, kakor da se ni nič zgodilo.

Nove kroje naše moške organizacije smo videli prvič na praznik sv. Rešnjega Telesa. Moramo reči, da so kroji izredno posrečeni, dovolj vidni in praktični. Pričakujemo, da bodo naši katoliški možje in fantje z veseljem segli po njih in si jih nadeli, da tako simbolizirajo našo strnjeno in borbenost.

Rop narcis bi lahko imenovali to, kar se dogaja pod naš Golico. Cele trume izletnikov hodijo s prelepega planinskega kraja oprtane s celimi naročji in jerbasi tega prekrasnega cvetja. Kakor še nikoli, so to leto nižje ležeči kraji tako rekoč že popolnoma izropani. Če bo šlo tako naprej, bo Sv. Križ s svojo okolico v nekaj letih ob svojo najbolj privlačno silo. Pas narcis se neprestano pomika vedno višje. Pred 30 leti so jih trgali Jeseničani še v naši dolini, na tako zvanih Pisarjih, sedaj jih že pri Sv. Križu komaj dobiš. Prosimo oblast, da v svrhu zaščite te naše flore izda stroge odredbe in da nesmiselno uničevanje

cvetja za vsako ceno prepriči.

Novo restavracijo pri Sv. Križu otvori 6. junija g. Belcijan Boštjan. V lepi stavbi, ki po stilu odgovarja kraju in obrtnim potrebam, je dovolj pogostinskih in stanovanjskih prostorov. Gospodu Belcijanu želimo pri njegovem podjetju mnogo uspehov.

Porast tujkega prometa pri Sv. Križu je iz leta v leto viden. Za še večji razmah istega v tem kraju pa je nujno potrebno, da Sv. Križ dobi lastno pošto in lasten telefon. Poštni promet v tem kraju je tako velik, da je ustanovitev samostojnega pošte, urada tudi radi krajevnih razmer nujno potrebna.

Bahamo se radi, toda naša hvala ima včasih kaj malo resnične vrednosti. O Binkošti naj bi tujsko prometna društva v kraju izrabila izredno priliko in na kolodvoru vršila tujsko prometno reklamo za naše kraje. Značilno za našo podjetnost pa je, da je moral župnik g. Krašna od Sv. Križa poskrbeti in plačati pri vrtnarju cvetje za okrasitev kolodvora.

Strokovna organizacija ZZD v tovarnah KID vztrajno napreduje. Raste tako številčno kakor tudi po svoji notranji konsolidaciji, raste v stavbinski, v kovinarski in mešani skupini. Če bo napredovala v tem tempu, bo v doglednem času najmočnejša delavska organizacija na Jesenicah. Znak je to, da danes ljudje ne marajo kompromisov, ampak hočejo dosledne borbe.

Vse fante in može pozivamo, da se udeležijo prireditve Fantovske Zveze v Celju. Agitirajte od moža do moža, od fanta do fanta, da bo udeležba čim večja. Zenske niso zažele. Na taborsko zborovanje sploh pristopa ne bodo imele. Posebni vlak, ki bo vozil v Celje, ženskih potnikov ne bo sprejemal.

Okrožne tekme Triglavskega fant. okrožja so se vršile v nedeljo 23. t. m. na Jesenicah. Udeležili so se jih fantovski odseki z Jesenic, Bleda in Gorij ter mladci iz Kor. Bele in Bleda. Kljub temu, da je bila udeležba od strani odsekov slaba, so tekme vendarle pokazale, da je pri mladih fantih še veliko zanimanja in navdušenja za resno delo, ki naj vzgoji slovenskemu narodu vrsto zdravih, odločnih in značajnih katoliških mož. — Po skupnih doseženih uspehih je na prvem mestu fantovski odsek z Jesenic s 67 točkami, drugi Bled s 54 in tretji Gorje s 47 točkami. Vso pohvalo zaslužijo mladci z Kor. Bele, ki so dosegli 90 točk, in mlad-

vale. Nepotrebno je naštevati posamezne dohodke v ta sklad, ker je važno samo to, da so se bogata podjetja na jugu vedno protivila prispevati kaj v ta namen in so se uklonila le ukrepu sedanje vlade. Važno je samo to, da bratovske skladnice morajo biti rešene in da so rešene. Poleg osrednjega sklada pa bo slovenska industrija plačevala še poseben prispevek za Glavno bratovsko skladnico v Ljubljani, da se tako olajša položaj rudniških staroupokojencev.

Vstopite v ZZD!

Večina ljudi hodi vedno samo po gladkih izhopenih potih, kjer vidijo hoditi toliko in toliko drugih, kakor da jih je strah pred samostojnostjo. Toda prav to ni. Svet so oblikovali samo tisti, ki so imeli drznost v sebi, da so upali kreniti iz starih obrabljenih kolesnic preteklih dob in si usekati novo pot preko nešteti ovir in zaprek. Novo življenje, nove možnosti so le ti pokazali in kadar so jih, so na lagodnost vajene mase same drle za njimi, da izkoristijo vrednote, ki so jih prvi ustvarili s svojo tveganostjo in borbenostjo.

Na žalost je bilo v vseh časih tako, da se je smatralo za modrost hoditi stara pota izrabljenih stoletij, ustvarjanje in utemeljevanje novih smeri pa vsaj za veliko neprevidnost, če že ne nespartet.

Zdaj pa ni več čas za to. Razmere zahtevajo udarnih, hitrih, neustrašenih ljudi. Zakaj vsak je poklican, da jih ustvarja, izoblikuje, vsak je dolžan sodelovati. Prav nič nam v teh časih ni treba borcev, ki zadaj ostajajo in se skrivajo, kadar drugi enakomisleči stoje v boju z nasprotnikom. Mož, ki čaka v zaledju, v katero stran se bo boj nagnil, da se šele v poslednjem trenutku pridruži zmagojočemu in z njim vred plezni dom in last premaganih, igra zelo nečastno vlogo.

Tako mislimo mi ob prelomu s strokovno organizacijo JSZ. Njena pota so za nas minula, spakedrila so se in izpridila. Treba je zavožen

Ob tem novem dokazu socialnega dela sedanje vlade priznavamo, da je vse to delo, ki je tako dolgo čakalo na prave ljudi, ustvarilo zaupanje v sedanje krmilarje naše mlade domovine. Upamo, da bodo tem potrebnim ukrepom sledili še drugi in da bomo po dolgoletnem mrtvilu, čakanju in izbegavanju pravega dela v prejšnjih režimih prišli dokončno na pravo in pozitivno delo za rast in procvit jugoslovanske domovine.

voz katoliškega delavskega strokovnega pokreta z vso silo vreči iz blatnih njenih kolesnic in ga temeljito oprati vseh zlaganih marksističnih primesti. Treba je z Zvezo združenih delavcev v nove, zares katoliški narod zedinjujoče smeri. — **Pozivamo zato vse katoliško zavedno narodno delavstvo**, da zapusti druge nenarodne in nekatoliške organizacije in se včlani v Zvezi združenih delavcev. Kaj še omahujete mnogi, ki veste in ste v vesti prepričani, da je ta pot edino prava? Kaj gledaš na desno in levo, kaj bo storil tvoj sosed? Mar je to možato, to kolebanje? Ni! Po vseh izkušnjah preteklih dni bo šel z nami, kdor je naš, pa samo z nami. Hitimo, da bomo v prvih vidnih vrstah, ki venomer naraščajo, da bomo med pionirji novega pokreta.

Oni, ki ste bili doslej v JSZ, ker je imela nekdanjo legitimacijo krščanske organizacije, oni, ki ste bili radi terorja pri marksistih kljub vašemu mišljenju in življenju, in tudi oni, ki ste bili kot verni sinovi slovenske matere zašli v »nacionalistične« liberalne smeri in skupine, zapustite te narod razkrajajoče vrste! Vaše mesto je drugje, je pri ZZD, ki naše vrste družijo in tesni v borbeno črto za socialno pravico, za narod in za njegovo kulturo, ki raste iz katoliških tal in katoliške tradicije.

Proč zato z vsako sentimentalnostjo in vsako nedoslednostjo. Včasih je težko, toda mož bo storil svojo dolžnost!

Zakaj in kakšna je organizacija S. K. M.

Spričo razrvanega družabnega reda, ki vsiljuje sedanjemu življenju bolne in zato škodljive oblike, smo primorani zaradi svoje boljše bodočnosti temu napraviti konec. Brez pomišljanja in oklevanja je treba tega hromega otroka sedanje dobe, ta ničevi izrodek naše skupne onemoglosti brezobzirno zadržati. Saj smo vendar videli, da je tisto prisluškovanje v razne strani in brezplodno polemiziranje z oblasti željnimi elementi ne samo kvarno za ves slovenski življelj, ampak tudi dokaz njegove notranje oslabelosti.

Ta dokaz, ki se nam vsak dan nudi v dovolj ostudni luči, je za človeka, ki je Slovenec s srcem in mislijo, svarilno znamenje. To je glas vpijočih v puščavi zmed in krivic, je krik najnižjih in najbolj teptanih, ker le nanje in samo nanje pritiskajo plazovi življenjskih tegob, katerih postanku tudi sami doprinašajo nemajhen delež.

Za vse to ni nikjer pripomočkov, nikjer branika. Vse humane in druge tovrstne ustanove ostajajo brezmočne in tisti drobci pomoči, ki ga nudijo, je kaplja v morje mnogo zahtevajočih mas, ki po vsej pravici zahtevajo dostojnejše življenje. Vsepovsod kažemo uspehe svoje umske darovitosti, tega pa ne upamo razgaliti, da je osnovna stavba našega družabnega življenja do temelja porušena.

Vsi tisti, ki so mislili, da so poklicani in edini zmogni urejevati življenje, že vsi razočarani me-

čejo puške v koruzo. To so tisti »nacionalni« može, ki hočejo z Darwinovo in Marxovo krmo napitati slovenski narod, češ, da bo zdrav in srečen. Toda za to je treba drugačnih želodcev, ker slovenski je očitno niso prenesli. Zato ni nič čudno, da smo od take pašne, ki smo jo jedva okusili, že vsi oslavljeni. Temu hiranju je bilo treba čimprej nekaj odločilnega, kar naj nas ozdravi in v skupnosti okrepi.

Zato je proti vsemu, kar smo zgoraj obsodili in zaradi vseh zraslo mlado, krepko drevo na slovenski zemlji. To je rast S. K. M.

Slovenska Katoliška Mladina.

To je tista mladina, tisti fantje, ki so se temu usodnemu družabnemu vrenju vseskozi umikali, da ohranijo v sebi nedotaknjena katoličana in Slovenca. To je bila obenem tudi težka preizkušnja in utrjevanje za odločilno borbo, ki naj zagotovi slovenskemu narodu mirno in zdravo življenje v popolni neodvisnosti in da mu omogoči koristiti se z njegovimi visokimi kulturnimi vrednostmi.

Da je ta Slovenska Katoliška Mladina upravičena izvesti svoj nacionalni program do konca, brezkompromisno in da ima v sebi vse pogoje za pravično dosego svojega cilja v korist narodu, si oglejmo organizacijski sistem te mlade, jeklene armade, ki stoji pripravljena širom sloven-

ske zemlje, da ukroti vsak vihar kakršnihkoli elementov.

Slovenska mladina! Že samo ti dve besedi jo predstavljata v vsej čistosti nacionalnega apostolata. In ti dve besedi napovedujeta odločilen boj vsem tistim, ki za svoje politične in idejne borbe zlorablajo svetinje naroda. Boj tistim, ki narodno bogastvo prodajajo tujemu kapitalu in onim, ki kulturne organizacije priklepajo v politični voz, si s tem lastijo odločujočo večino v številkah na papirju in tako nas hočejo reprezentirati s svojo sramotno revščino, ki ne more vzbujati nikake avtoritete pred tujci, še manj pa spoštovanje do naše resnične vrednosti, kulturne zrelosti in samoodločujoče sile narodove volje.

Katoliška mladina! To katoliško stališče, ki je vrelišče programa in mozeg borbe, poznamo vsi. Zato ne gre ponovno utemeljevati potrebo tega stališča, ki mora postati splošno in je za ozdravljenje družabnega reda nujno potrebno. Kdor nosi Boga v svojem srcu, je tudi nujno pravičen in zvesti sin slovenske matere, pravičen proti rodni grudi, torej tudi polnovreden član človeške družbe. Ali more potem kdo trditi, da takšna mladina nima dovolj pogojev, da v tem času, ko se vse bori le za lastne koristi na škodo skupnosti, ne vzame v roke krmila narodove volje? Nihče. Kdor nastopa proti tej mla-

dini, izpoveduje javno, da je proti Bogu in slovenskemu narodu.

Kaj zahteva ta S. K. M.?

Vse! Enotnost in solidarnost vsega slovenskega naroda v gospodarskih, kulturnih in političnih vprašanjih. Samo eno politično organizacijo, ki naj bo narodu pravična in koristna na podlagi katoliških načel in ki naj jo v njej združen sam narod predstavlja. Enako katoliško socialno usmerjenost, da se z odstranitvijo idejnih trenj doseže najvišji življenjski standard. Izločiti iz naroda vse, kar mu zamore kakorkoli škodovati ali ga ovirati duhovno ali politično.

Ti stavki izpričujejo, da so te bojne vrste S. K. M. zdrave in more biti njih član samo tisti, kdor tudi z dejanji manifestira svoje katoliško stališče, ki je lasten večini naroda.

Prav zaradi tega smo izpovedali javno in jasno svoje namene, da se ne bo nihče čudil, kadar bo čutil pritisk S. K. M., če jo bo oviral na njeni poti. V vsakem, še tako oddaljenem kotu naše slovenske zemlje stoji četa mladih borcev S. K. M. s svežo odločnostjo. Zavedamo se, da sedaj leži na naših ramah usoda naroda in storili bomo vse, da pred svetom in Bogom upravičimo svoje zahteve. Komur pa za narod ni, se bo pač moral stisniti ob zid in odstopiti prostor nam, da bomo sejali, zakaj Slovenska Katoliška Mladina hoče zdravo in obilno žetev.

V slovo stavbincem in pojasnilo čitateljem

Naš list je bil nekako poluradno glasilo jeseniške Strokovne organizacije delavcev, v kateri so bili do pred kratkim včlanjeni sami stavbinci. Preden je bila ta organizacija katoliškega delavstva stvorjena, ji je že naš list pot pripravljaj in z njim je rastla in se krepila. Delavskemu trpinu, ki si je s sekuro, krampom in lopato služil svoj vsakdanji kruh, so bili naši stolpci vedno odprti, da so ga družili v skupnost v obrambo njihovih interesov. To delavstvo je naš list tudi vzljubilo in ga s točnim plačevanjem naročnine najizdatnejše podpiralo. Ti reveži, ki se po 10, 12 in več ur dan na dan ob najtršem delu ob vsakem vremenu mučijo za svoj vsakdanji trdi kruh, bi bili s svojo točnostjo lahko zgled mnogim, boljše situiranim, ki naš list hvalijo, ga radi čitajo, plačali ga pa še vedno niso.

Ker se je pa ta skupina končno javno pri-

družila k ZZD, katere glasilo je »Delavska fronta«, kar mi pozdravljamo, bomo mi izgubili nad 300 najboljših plačnikov, ker dveh listov pač ti delavci ne zmorejo. Mislili smo itak, da bi list služil samo idejni razjasnitvi v katoliških vrstah pri nas, po ustvarjenju iste bi bila njegova naloga končana. Upamo, da smo to precej dovršili, list bi torej svojo nalogo izpolnil. Toda mnogi, ki so za to našo namero vedeli, so nas prosili, naj list še ohranimo, češ, da bi ga bilo škoda. Ob spremenjenih razmerah bomo torej z listom nadaljevali v mejah novih finančnih možnosti v dosedanjem duhu katoliške borbenosti.

Delavcem stavbincem torej hvala za njihovo vestnost. Naše vrstice so vam še vedno na razpolago. Bog podpri vašo borbo in vašo organizacijo. Ostalim čitateljem pa naj bo to pojasnilo obenem prošnja, da poravnajo dolžno članarino.

Kako mislijo naši mladi...*

Narodna zavednost

Narodna zavednost je lepa beseda, ki se mnogokrat izgovarja na shodih in zborovanjih, katera pa se le malo upošteva v praksi. Predvsem v jezikovnem oziru, po katerem se narodi najbolj ločijo, se dela mnogo napak.

Mi se le premalo zavedamo, da smo samo zato majhni in nepoznani, ker ne znamo ceniti vrednosti svojega jezika in svoje kulture. Še vedno nam je vse tuje blago lepše in boljše, tuja beseda imenitnejša. Če nas kak tujec vpraša po narodnosti, navadno le sramežljivo, kakor bi se hoteli opravičevati, priznamo, da smo Slovenci. In to čeprav imamo svoj jezik in svojo kulturo.

Veličina naroda ni odvisna od števila udov, ampak od tega, v koliko se udje zavedajo svojih dolžnosti do njega, zato večkrat vidimo, da mali narodi vladajo velike.

Tudi mi Slovenci smo majhen narod, pa se

* Pod tem zaglavjem priobčujemo samo sestavke mladine do 20 let.

prav nič ne potrudimo, da bi svoj narod branili in dvignili. Še sedaj, v 19. letu po osvobojenju, se ne moremo otresti duha germanizma iz predvojnne dobe. Še vedno uporabljamo tuje besede tudi tam, kjer bi jih prav lahko nadomestili z našimi.

Nemške besede pačimo tako, da bi se jih še Nemeč sramoval. In te uporabljamo potem v vsakdanjem govoru, kot svoj materni jezik. To se dogaja predvsem v tovarni, kjer se skoraj vse orodje imenuje nemško in se še celo Slovenci med seboj nemško pogovarjajo.

Iz govora človek ne bi spoznal, ali so to ponemčeni Slovenci ali poslovenjeni Nemci. Kaj bo potem o nas doma povedal kak Nemeč, ki se morda nekaj časa mudi pri nas, si pa lahko mislimo. Ni čuda, če potem Nemci smatrajo Slovenijo za svoje ozemlje.

Po naših letoviščih se slovenščina vedno zapostavlja, kar tujci kmalu opazijo in to nanje gotovo ne napravi dobrega vtisa. Hotelirji in podjetniki ne vedo, da s takim ravnanjem narodu več škodujejo, kakor pa sebi koristijo.

ci z Bleda 62 točk. — K tekam bi še pripomnili, da smo pričakovali od jeseniškega odseka večjega zanimanja in večje udeležbe kot pa je bila. Mnogo krivde na tem pa nosijo Jeseničani, ki so v vodstvu okrožja. Najbolje bi bilo, če bi zanikrnost nekaterih kar poimensko ožigosali. Za to pot to opustimo, prihodnjic pa ne bomo več. Torej bolj zares in bolj na globoko pa tudi bolj na široko.

Te dni prejmejo vsi odseki Triglavskega fantovskega okrožja okrožnico in mesečne statistike. Pozivamo vse odseke, da to okrožnico dobro prečitajo in vse v najkrajšem času natančno izpolnijo.

Boljševiška miselnost pronica tudi že v naše šole. Kot zgled navajamo nalogo nekega učenca

Takole se glasi ta naloga doslovno: »Kaj bi naredil, če bi zadel en milijon? (Prosti spis.) Če bi na državni razredni loteriji zadel en milijon, bi vedel, da so tisti milijon odtrgali revežem in ne kapitalistom. Če bi zadel en milijon, bi si kupil aeroplan in z njim odjadral v Rusijo, ker po železnici država ne pusti, ker pravijo, da je v Rusiji preveč slabo in se boje, da še tukaj ne bi bilo tako slabo kot je v Rusiji, kjer ni brezposelnosti kakor tukaj; tam jim še primanjkuje ljudi, da bi povečali svoje tovarne. Jaz bi tudi rajši videl, da bi tisti milijon odtrgali kapitalistom, ne pa revežem.« To je miselnost, ki raste na marksističnem zeljniku in je glasen opomin prosvetnim oblastem pa tudi drugim, da je že skrajni čas, da proti tej miselnosti postavijo drugo, na večnih osnovah zgrajeno in jo podpro z vsemi zakonitimi sredstvi.

Šahovski turnir so naši šahisti že dve leti po vrsti začeli, a še nobenega končali. O lanskoletnem je poročal tudi »Slovenec« in je prerokoval, da bo inteligenca odnesla zadnje mesto. Tega preroka je na laž postavil kaplan g. Govekar, ki si je osvojil prvo mesto po odigranih partijah.

Dovje-Mojstrana

Pomlad je zbudila naravo tudi pri nas k novemu življenju. Vse je v lepem spomladanskem cvetju. V vas prihaja vedno več izletnikov in sicer ob sobotah in nedeljah, ki prirejajo izlete k Peričniku ali v Vrta. Razen izletnikov sportnikov pa prihajajo v naš kraj tudi vsakovrstne gospodične, kate-

re prihajajo semkaj bodisi k svojim sorodnikom.

nekatero pa vleče semkaj moč. Ne-prijetno postane slednji, če jo srečaš v spremstvu

Da, mnogo je takih, ki so drugod izgubile že vse zaupanje v bodočnost in se sedaj za poslednji utrip zatekajo v naš konec.

Zgodil se je že slučaj, da se take vlačuge tukaj izdajajo pod imenom znanih poštenih deklet. Istočasno pa moramo na žalost grajati tudi starše svojih otrok v svoji občini. Isti naj ne verujejo svojim mlečno-jedim otrokom (če se smemo tako izraziti, kajti bile bi že rade gospodične), da grede po raznih opravkih v društvo, k prijateljici itd. Očetje in matere naj se informirajo, kam zahaja njihova mladina. Zavedajo naj se tudi, da oni nosijo vso odgovornost za pravilno vzgojo svojih otrok. Naj ne bodo slepi in naj vendar enkrat spregledajo in uvidijo svoje nepravilno ravnanje in vzgojevanje svojih otrok.

Tukajšnje prosv. društvo je zaključilo sezijo z dramatičnimi predstavami. V seziji smo priredili na Dovjem 13 predstav, enkrat smo gostovali v Kranjski gori. Razen tega smo imeli dvakrat skioptično predavanje in en pevsko-glasbeni koncert. Vsekakor je pohvaliti to delo naših igralcev, kateri morajo od jutra do noči delati na polju in šele pozne večerne ure porabiti za pevske vaje in za igre. Drugače je v krajih, kjer so tovarne. V tovarni opravi svojo službo in ves svoj prosti čas lahko izrabi v društvu. Imamo tudi take člane, ki so zaposleni na Jesenicah in porabijo precej časa za pot. Tako ti fantje mnogo žrtvujejo za napredek naše prosvete. V prihodnji seziji bomo igrali za otvoritev Klinarjevo igro »Kosoman«, ker je veliko zanimanja zanjo.

Z Breznice

V nedeljo 2. maja se je vršil v Prosvetnem domu I. redni letni občinski zbor naše krajevne organizacije JRZ. Udeležba je bila izredno velika, saj se je udeležilo nad 100 zavednih naših pristašev, ki so s tem pokazali, da stojijo trdno za našim narodnim voditeljem dr. Korošcem in da jih ne premoti nobeno levičarsko in liberalno hujskanje, pa čeprav se na vso moč trudijo, da bi naše vrste slabili. Izvoljen je bil po večini stari odbor z malimi spremembami. Proslavo dvajsetletni-

Vemo tudi: mnogi rajši berejo tuje romane, čeprav imamo doma mnogo enakih ali pa še celo boljših. Zato ni čudno, če naši pisatelji in pesniki često umirajo zapuščeni in revni.

Ako k nam pride kak tujec, na naših hrbtih kmalu obogati, za naše pa ni ne dela ne kruha. Ti morajo v tujino, kjer se kmalu izgubijo v svetovnem vrvenju.

Tako izgubljammo na vsem samo zato, ker nam manjka zavednosti in enotnosti. Po časopisih in

Naši kolodvori in naša svetovnoznana letovišča

V čast in ponos si lahko štejejo, da imamo na Jesenicah, na meji države, enega najlepših kolodvorov v Sloveniji. Jesenice kot važna obmejna postojanka to tudi potrebujejo, saj so kakor prva slika države za vsakega, ki pride preko meje. Poznano je namreč, da daje meja najgloblji vtis za vsakega ocenjevalca. Pri tej prednosti pa ne smemo pozabiti na kolodvore v ostali lepi okolici letoviške Gorenjske. V prvi vrsti velja to za kolodvor v Kranjski gori. Kranjska gora je danes svetovno znana postojanka tujskega prometa, kolodvor pa pravi, da ji mi tega priznanja ne dajemo. Povsod naokrog po Evropi domala visijo plakati in vabijo v Kranjsko goro, če pa pride človek na kranjskogorski kolodvor, se mora čuditi, da pustimo kaj takega v tako priznanem kraju. Nič niso boljša postajališča na Dovjem-Mojstrani, tudi Hrušica kaže izletnikom neko čudno lice. Gozd Martuljek smo popravili sami.

shodih pa se pripravimo o tem, kdo je bolj naroden, čeprav smo si, le priznajmo, v tem precej enaki.

Če hočemo, da bo naš narod kaj pomenil, da si bo priboril in ohranil svoje pravice, moramo v njem vzbuditi narodno zavest. To pa ne bomo dosegli z izdajstvom, ampak z resnim, skupnim, nesebičnim delom za dosledno narodno življenje posameznika, skupin in celote.

Pri tem ne zasledujemo nobenih drugih misli kot interes našega kraja, interes našega tujskega prometa in najvišji interes države same, da pokaže lepo lice tam, kjer jo gledajo in obiskujejo tuji. Pri vseh omenjenih kolodvorih pa ne gre samo za lepoto, nego že za potrebo. Samo letos bomo na gorenjski progi zgradili dva kolodvora sami. Prvi v Gozd-Martuljeku, drugi na Otočah. S tem je Slovenija pokazala veliko voljo in veliko ljubezen za povzdigo tujskega prometa in za ureditev potreb na kolodvorih. Vsega sami ne bomo mogli napraviti, smo denarno prešibki. Ne radi natoševanaj, nego zgolj iz zaupanja do dela sedanjih zastopnikov Slovenije v vladi se nadejamo, da bo sedanja vlada posvetila tudi tujskemu prometu na Gorenjskem več ljubezni. Mi bomo z naše strani vsako akcijo podprli. Tujsko prometna društva vabimo, da se temu vprašanju posvetijo bolj močno, ker se mora nedostatek popraviti.

Konjice

Slovensko delavstvo je imelo v svojih strokovnih gibanjih že večkrat priliko doživeti dokaze, kako težka je njegova strokovna borba za borno delavsko življenje. Večkrat je že ugotovilo, da se njegova strokovna gibanja zlorablja v druge svrhe. Da nima nasprotnika samo v delodajalcih, ampak da ima nasprotnike tudi v raznih političnih koristolovcih. Marsikatero strogo utemeljeno delavsko gibanje se je motrilo skozi politična očala, v katerem so politični pustolovci iskali zase koristi, ki so se udinjali raznim inozemskim podjetnikom, da so pod zaščito javnih »nacionalnih sil« naše delavstvo brez potrebe tlačili k tlom in lomili njegovo odpornost. Pridobljeni kapital so odnesli v svoje države in nas tako s po naši narodni krvi prisluženim denarjem izigravali še od tam na političnem polju.

Dogodek, ki se je pa izvršil v Konjicah nad našim slovenskim delavstvom, ki je hotelo samo boljši zasluzek, tak, kakor ga mu daje vsaj zakon po uredbi, pa je javen poziv slovenskemu delavstvu, da se taki žalostni pojavi v delavskih gibanjih ne smejo več ponavljati. S tistimi pa, ki hočejo služiti tujim državljanom zato, da se naš slovenski delavec tlači, ker ne služi njegovim političnim pustolovčinam, je treba napraviti konec na način, da se jih nikdar več ne spusti na javno pozornico.

Naša delavska strokovna gibanja so danes v teh težkih gospodarskih dneh gibanja vsega slovenskega delovnega ljudstva, in kdor dela proti njegovim interesom, je narodni izdajalec.

Slučaj Konjice nazorno prikazujejo, da bo slovensko delavstvo moralo poleg borbe s podjetniki dovršiti tudi borbo z umazano in pogubonosno politiko za slovenski delovni stan, ki jo pri nas hočejo nekateri »nacionalni elemente« upeljati. Vsakemu poštemu Slovencu se zakulisni objem tujega podjetnika z »državotvornimi veljaki«, s katerim so skušali zlomiti konjiško

delavstvo, gabi. Iz strokovnega gibanja bi radi zase napravili politično kašo in razbili delavsko katoliško strokovno organizacijo. Ukrepe, ki jih je storila vrhovna slovenska oblast, ko je izgnala inozemske tlačitelje, ki so smatrali slovenskega delavca samo za ubogljivega sužnja, pozdravlja ves slovenski narod. Delavstvo se veseli, da ima v oblasti močnega zastopnika, kadar je v borbi za svoj kruh, in bo to tudi znalo ceniti.

Padec v smrt

20. maja se je zgodilo, ko je mlad krepak fant Ivan Potisek, doma iz Šmartna pri Litiji, sin izmed 12-tero otrok revnih delavskih staršev, postal žrtev dela in se ubil. Bil je zaposlen pri montažnih delih, ki jih vrši tvrdka »Strojne tovarne in livarne« iz Ljubljane za KID. Kakor vsak dan, je tudi usodnega jutra vesel, da ima zaposlitev, prijel za delo na železnem ogrodju, 9 metrov visoko, od koder je kmalu po osmi uri brez glasu omahnil in obležal z razbito glavo sredi sodelavcev na tleh mrtev.

Kako je prišlo do nesreče, je zadeva komisije, ki bo o tem dala svoje strokovno mnenje. Ne moremo pa iti preko dejstva, v čemur si je vsa jeseniška javnost edina, da bi morda do smrtne nesreče ne prišlo, če bi bile varnostne naprave v redu. Vsa jeseniška javnost namreč ve, da naprav za delavčevo varnost sploh ni bilo. Šele potem, ko so delavci odnesli rakev z mrtvim delavcem od mesta nesreče, so merodajni činitelji dali napraviti primerno ograjo z odrom. Zakon je zakon, pa naj bo katerikoli hoče. Treba ga je upoštevati. Kdor tega ne vrši, naj čuti njegovo ostrino. Dolžnost oblasti pa je, da čuva zakone. V interesu pravice in varnosti življenja delavcev je, da se to objektivno preišče in ugotovi.

Nedeljski počitek

Nedeljski počitek in posvečevanje praznikov se pri nas, hvala Bogu, čim dalje bolj uveljavlja. Svoj čas smo objavili prošnjo trgovskih namščencev, da bi bile trgovine na Jesenicah ob nedeljah in praznikih zaprte. Tudi smo podprli to prošnjo z motivacijo, da Jesenice nimajo nobene večje okolice in pritoka kupcev iz oddaljenih krajev, ki se ne bi mogli odtrgati ob delavnikih, domačini se pa lahko z vsem potrebnim oskrbijo ob delavnikih. — Sedaj je tozadevni

odlok izšel in smo se tako za korak približali vseobčemu spoštovanju Gospodovih dni. Mislimo pa, da ni prav, da se ta odlok ne razteza obenem tudi na sosedno občino Koroška Bela, kjer so popolnoma enake razmere kot na Jesenicah in je vsled skupne povezanosti življenja in objektivnih interesov trgovstva nujno potrebno, da se tudi za koroškobelsko občino izda popolnoma enaka odredba kakor za Jesenice.

Za jedro narodnega gibanja

Triglavsko fantovsko okrožje od vseh strani prejema obvestila, kako naši moški mladini, našim katoliškim fantom in možem manjka dobrih voditeljev, ki bi jih dvignili ven iz mrtvila k živi dejavnosti.

Mladini sami, fantom samim in možem, raztresenim po naših farah in vaseh hočemo zato tole napisati:

Ni in ne sme biti naša katoliška organizacija navezana na kako poedino osebnost. Vse preveč jemljete sistem organiziranja po vzorcih starih naših mladinskih organizacij, kjer je bilo res skoro vse odvisno od voditelja gotovega kraja.

Danes ni več tako. Danes mora biti voditelj naše skupno katoliško in slovensko narodno prepričanje. To dvoje nas mora vezati radi skupnih ciljev v železno verigo, katere noben sovrag ne bo raztrgal. Ta idejna, miselna in duhovna povezanost mora biti nositeljica našega pokreta. Živeti mora v fantih samih, iz njih samih, zato je treba v vsaki vasi **stvoriti** celico enako mislečih. V najtesnejši notranji povezanosti moramo iz notranjega prepričanja rasti v udarno organizacijo,

v **jederno gibanje** našega narodnega izživljanja, tako da postanemo v rokah svojih narodnih voditeljev dejansko odločujoča sila javnega življenja.

V borbi za skupne cilje neizprosni kot za svojo lastno obrambo rabimo malo formalizma, pa mnogo duha, ki nas ne bo strnil po en ali dva tisoč, ampak nas bo družil kot celoto v 50 ali tudi 100 tisoč mož in fantov, organiziranih borcev za narod in za vero.

V vsako vas torej krožek, skupino, v sleherno faro četo, v deželo armado za končno zmago! Ni treba zato izobraženih voditeljev, iz nas samih morajo zrasti. Vsak pošten, resen mož in fant je to lahko. **Treba mu je samo hoteti, treba je samo delati, zagristi se v organizacijo in jo izvesti.** O tem, kako, bomo pisali prihodnjič.

Za danes samo to: mi hočemo napraviti konec vsakemu jerobstvu in vsaki profinarodni tiraniji in strniti vrste mož in fantov v boju za pravično stvar našo in našega naroda in kakor zagozda zariniti se in razklati suženjsko klado, ki nas tišči.

Brezkompromisni — k dejanjem!

Povprečen človek je že tako tesno zraščan z brezbriznostjo, da se je tudi v primeru nevarnosti, ki mu grozi, ne more otresti. Brezbrizen je proti vsemu, kar gre navidezno mimo njega brez škode, brez trenutnih posledic in brezbrizen je celo takrat, kadar ga nevarni tok njegove okolice zgrabi, zvrtniči, z brutalno silo trešči povsem v drugo smer, za katere mentaliteto ni pripravljen, še manj voljan sprejeti jo ter se ji prilagoditi, in tako je hočeš nočeš prisiljen sprijazniti se z novo okolico, z njemu nasprotno mislečimi člani družbe, z novimi nasilnostmi življenja. Šele takšna katastrofa ga toliko iztremi, da spreumeje vse zlo brezbriznosti, ki zmerom nosi pod svojo prijetno zunanostjo tako strašno eksplozivno jedro. Toda kljub temu, da poznamo vse njene zle posledice, kljub temu, da smo jo že tolikrat prekleli, ji nočemo odpreti vrata iz sebe, ampak smo celo tako domišljavi, da ji dajemo snovi za rast v močvari svoje oholosti in baš zaradi te nosi tudi znamenje naše klavrne vrednosti.

Vsepovsod in ob vsaki priliki hočemo uveljaviti svojo učenost in si z vsemi močmi prizadevamo dokazati svojo moderno načitanost v čisti

luči samovzgoje. Toda to so le besede, deviške s svojim kinčem in edinstvene v izbranem zvoku. In da bi dali tem svojim besedam večjo upravičenost in resničnost, smo pripravljani vsi ginjeni poslušati tudi druge ter jim pritrjevati s solznimi ali smejočimi se očmi, samo da bi ti »drugi« izkazali našim besedam enako čast. Po vseh takih ceremonijah pa huščne v očeh zloba, v srcih zavre sovraštvo in eni in drugi se pečajo z zavestjo, da so premotili nasprotnika in mu tako rekoč vzeli iz rok orožje, ki ga je imel pripravljene »za vsak slučaj«.

To sta med nešteti drugimi dve pglavitni točki v programu tistih, ki se bore za svoje kronično bolne ideje. Da te breznožne, v zraku višee ideje najdejo sploh kakšno toplo zavetje, vsaj majhno gnezdo, vedo njih preroki, da jim je treba pripravljati pot z blestečimi formulami, katerih bistvo sta brezbriznost in hinavščina. Brezbriznost vcepljajo v krotke nevedneže, da bi jih imunizirali proti vplivom Cerkve, da bi jim ugasili žejo po Resnici, jim ubili čut osebne svobode in dostojanstva. Toda še tu je treba največje previdnosti, da te, za cepljenje pripravljene ovce ne zaslutijo nevarnosti, v katero se podajajo. Previdnost je najvažnejše orodje teh zaznamovancev, ki se složno sprehajajo med človeško družbo s hinavsko proti nebu obrnjenimi očmi, v srcih pa jim besni sovraštvo. Včasih jim plane ta bes v obraz in povratek v krotkost je nemogoč. Padajo žrtve posamič, padajo v kupih in človeška družba dobi krvave pege, nanje padajo posledice lastne hinavščine in brezbriznosti.

ce majniške deklaracije smo zaradi nepredvidenih zaprek preložili na nedeljo 6. ali še mogoče 15. junija, ker bi drugače ne mogli uprizoriti za to proslavitev napisane igre Naša pravda, ki je šele sedaj izšla. Na programu je tudi govor našega rojaka pisatelja g. F. S. Finžgarja, petje moškega in mešanega zbora, deklamacije in simbolična vaja fantov na pesem: »Slovenec sem«. Pričetek te proslave bo ob 8 zvečer. Pokažimo s svojo udeležbo, ki naj bo polnoštevilna, da znamo ceniti delo našega voditelja za slovenski in jugoslovanski narod in da smo mu za to hvaležni.

Višek našega navdušenja za to veliko delo pa naj pokažejo mnogoštevilni kresovi, ki bodo goreli 29. maja po naših hribih in planinah.

Bivši brezniški župan je kupil na pris. dražbi kmetski voz za 100 Din.

Naš bivši župan Janez Bizjak je tožil Janeza Zupana iz Žirovnice, ker je o njem trdil za časa volitev, da je kupil neki voz za 100 Din na dražbi in baje spodaj podpisal svojega brata Lojzeta, Sodišče v Radovljici je stvar pretresalo in izrekel razsodbo, ki je postala pravomočna: V smislu § 280 k. p. je Zupan oproščen obtožbe prestopka po § 501 k. z., storjenega s tem, da bi bil sredi meseca oktobra 1936 pred volitvami v Svetinovi gostilni v Žirovnici izrekel o zasebnem tožitelju Bizjaku Janezu, da je na dražbi kupil voz, ki je bil last Ane Ambrožičeve in da je v dražbeni zapisnik zapisal ime svojega brata Bizjaka Alojzija mesto sebe, o zasebnem tožitelju izrekel nekaj neresničnega javno, kar utegne škodovati njega časti in pridobitnemu kreditu. Stroške kazenskega postopanja trpi v smislu § 511 k. p. zasebni tožitelj.

Med razlogi za rozsodbo se navaja sledeče: Obdolženčeve inkriminirane besede glede prodaje voza o tožitelju v času, ko je bil ta predsednik občine, so nedvomno hudo žaljive in jih obdolženec priznava. Izrekel jih je v prepričanju, da je to res. Če je to res, na kar se obdolženec sklicuje, utegne nastopiti razkazni-veni razlog. Ta dokaz se je obdolženec v polni meri posrečil.

Priča Ambrožičeva izpoveduje, da je ta voz kupila v Kranju l. 1932 za 1500 Din, dočim je bil na dražbi voz prodan le za znesek 100 dinarjev zasebnemu tožitelju. Iz dražbenega spisa izhaja, da je bil voz ocenjen po davčnem organu na 600 Din, ta pa je voz prodal za sto di-

Delavci,

branite svoje strokovne organizacije v smislu in pravcu narodnih tradicij in skupnosti.

narjev zato, ker ga je moral po brezuspešnih prodajah brezpogojno prodati tudi pod ceno. Zasebni tožitelj uveljavlja, da je predmetni na dražbi kupljeni voz daril sorodnikom svoje žene v Vrbnjah, ker ga sam ni maral posedovati in je hotel nekako s tem vozom storiti dobro delo. Tudi je izrecno pravil sorodnikom, da ta voz Ambrožičevi vrnejo, čim jim povrne stroške, ki so jim nastali s popravilom voza. Ambrožičeva se je za voz dejansko zanimala, da bi ga dobila nazaj, toda na to ni dobila odgovora.

Zasebni tožitelj s tem, da je predmetni voz na dražbi kupil za nizko ceno, ki ni v nikakem razmerju z nabavno ceno, ki jo imenuje Ambrožičeva, še izdaleka ni storil nič nečastnega, kar bi se mu moglo očitati, toda na drugi strani je opozoriti, da okolnost, da je kot župan ta voz kupil na dražbi za tako nizko ceno, ni moglo imeti pri kmetih, ki tudi breme davkov občutijo težko, ugodnega odmeva. To je sklepati zlasti v očitnem nesorazmerju cen. Kljub temu, da ni nobenega dokaza za to, da bi bil zasebni tožitelj povzročil, da je v dražbeni zapisnik prišlo mesto njegovega imena ime njegovega brata, je to dejstvo samo še zamoglo ustvariti pri ljudstvu nerazpoloženje.

Vprašanje je, ali se človeška družba zave do dna, kaj jo bije v obraz in ali je ta zavest trajna. Nekateri trdijo, da se človeška družba zaveda takih udarcev svojih zmot samo toliko časa, dokler se ne zacelijo rane, dokler čas ne izpere poslednjega znamenja iz nje. Toda mi vemo, da ta znamenja nikoli popolnoma ne izginejo, pač pa jih poizkušamo zadušiti z lastno brezbriznostjo, kar se nam nikoli prav ne posreči in ki s tem momentom postane eden največjih naših sovražnikov. Zato je naša največja dolžnost, boriti se proti njej z vsemi razpoložljivimi močmi, za svoj neokrnjeni obstanek. Da bo uspeh trajen, nam ostane samo ena preizkušena pot, trnjeva in zato najmočnejša in najbolj upravičena in to je pot **brezkompromisnega stališča**.

Tega smo si osvojili in opetovano pribijali na tem mestu, da ga ne zapustimo pod nobenim pogojem, in vsakdo je lahko videl, da nismo proti nikomur in ničemur brezbrizni, ker ob njem je naša pest stisnjena in odločna, z njim so zrasla naša srca in ki stoji korenito na **katoliških temeljih**.

Ni pa dovolj, da se mi tega brezkompromisnega stališča samo držimo in ne zadostuje samo plohe zvenceh besed za dostojno ureditev družbe, ampak moramo odločno preiti k dejanjem, ker nam to naše brezkompromisno katoliško stališče daje popolno jamstvo za edino pravično ureditev in po tem tudi dolžnost, da damo družbi to, kar nujno potrebuje in kar od nas pričakuje. Krivično bi bilo, ozirati se na posameznike ali manjše skupine, ki so življenjsko odvisne od občestva in so baš zaradi svojega priležništva nasprotne vsaki pravični ureditvi, in strahopetno bi bilo, poslušati njih nasvete, kdaj in kako naj usmerimo svoje sile, da bi tako šli mimo njih in pustili njih gnezda med nami nedotaknjena. Saj vendar nismo nikoli nikomur obljubili nikake protekcije pri prečiščevanju družabnega reda in

nikoli nismo zanikali nujnost njihovega radikalnega zdravljenja. Naj si vendar enkrat ti idejni okuževalci našega naroda zapomnijo, da je naše brezkompromisno stališče pisano z božjo besedo, z besedo evangelija, ki mu ves na glavo stoječi svet skozi vso zgodovino človeštva ni mogel odreči svojstva edinega medikamenta za zdravljenje vseh bolezni in hib družabnega reda. Baš zaradi tega je naše stališče brezkompromisno in zaradi tega mora biti naš korak k dejanjem odločen, ker narod želi čimprej izbljuvati iz sebe vso nesnago, vse sejavce brezbriznosti in hinavščine.

Bodimo kakor apostoli Gospodovi, ki so pričakovali njegovega duha, da ga prineso z živo besedo med dobre in slabe, da dobro okrepijo in slabo izrujejo. Pričakujmo ga tudi mi v svoji hiši, na svoji slovenski zemlji, svoji med svojimi in prerodimo svoja srca z duhom božjim in bomo bratje.

Zato je potrebno, da se odpovemo brezbriznosti in hinavščini. Z odkrito slovensko besedo izpričujmo, da stopamo k dejanjem in to razumete vsi, tudi isti, ki svoj materni jezik zatajujejo. Nihče nam ne bo mogel očitati hinavščino ali brezbriznost, ker mi smo povedali jasno, kaj smo obsodili in proti komu obračamo svoje sile brezkompromisne borbe.

Dovolj smo govorili, dosti prošili in rotili. Kdor nas dosedaj ni slišal ali razumel, nas ni hotel, in mi zaradi teh ne smemo pustiti časa, da nas prehitijo. Nočemo nič več dopuščati, da bi nas čas presenečal, ampak moramo biti pripravljeni, da ga vsikdar sprejmemo in usmerimo tako, kot bodo zahtevale naše potrebe. Šele potem bomo lahko ustvarjali družabni red iz sebe, iz svoje lastne kulturne in gospodarske vrednosti, ne pa, kakor se godi danes, da se pustimo gnesti in mrevariti na jugu in zapadu. Povedali smo, kaj in kakšni smo, izpričali, kaj hočemo, z dejanji bomo pa dosegli.

Hranilnica in posojilnica na Jesenicah

obrestuje vse vloge do najvišje v zakonih določene meje. Nove vloge izplačuje vedno promptno.

Agitirajte za naš list! Zahtevajte

„Na mejah“
po gostilnah in kavarnah!

KOPALIŠČE TURŠKA VRATA

20 minut nad Žirovnico se priporoča za obilen obisk

MARICA PRAPROTIK

Za elektriko

Vam nudi vse najugodnejše

Jože Markež

Jesenice, telefon št. 605

Ceneno in dobro prehrano, vina na debelo in drobno dobite in kupite najugodnejše v

LJUDSKI KUHINJI

JESENICE KREKOV DOM